

VIII. NEDJELJA KROZ GODINU - 3. 3. 2019.
„FAŠNIČKA NEDJELJA“

7:00 sati: Rana župa misa

9:00 sati: Otok: *LASTAVEC JOSIP, IGNAC, JULIJANA; MIKEC FRANJO I TEREZIJA

9:00 sati: Cirkovljani: *FLEHEN JOSIP, +čl. ob. FLEHEN I GRUBER; *NEGOVEC ANTUN, TEREZIJA; +čl. ob. PIGAC BOLTO I MARIJA

10:30 sati: poldanjica: *KOLAREK BOŽIDAR; *NOVAK DRAGUTIN; BOŽEK MARIJA I VINKO

4. ponедјелjak 7:00 sati: *SAČER JOSIP; +čl. ob. GLAVAK I KRALJ; *ŠVENDA MARIJA, TOMO, TEREZIJA, FRANJO; FUČEK ANA, FRANJO I TOMO; *LILEK IVAN, MARIJA, STJEPAN I ANA

5. utorak 7:00 sati: *HREŠĆ IVAN, MARIJA I ĐURO, JELENA I KATARINA; *BUBANIĆ IVAN I MARIJA; *GILJANOVIĆ DRAGICA

6. srijeda Čista srijeda - Pepelnica

7:00 sati: *IGREC IVAN; +čl. ob. IGREC, KRUŠELJ I SETNIK; *VUK MARIJA I STJEPAN

8:00 sati: Cirkovljani: *ZORČEC DRAGO

18:00 sati: *ČONKAŠ ZDRAVKO, BLAŽINČIĆ JOSIP I MARIJA; *KEČKEŠ JOSIP, VIKTORIJA, MARIJA, FRANJO; SINKOVIĆ ANTUN I MARIJA

7. četvrtak 7:00 sati: *POSAVEC KLARA I IVAN; *MARTINEC JULIO

8. petak 7:00 sati: *IGREC MARIJA I FRANJO; *IVKOVIĆ ELIZABETA I ĐURO; +čl. ob. BELIĆ FRANJE

18:00 sati: pobožnost križnog puta; zatim sveta misa: *PRISTOŠEK IVAN (III.); *BERMANEC PERO; *MIKEC BOLTO, FRANCISKA, IGNAC, VIŠNJIĆ JOSIP I KATARINA; *ANTOLEK IVAN, MARIJA, +čl. ob. ANTOLEK ĐURE

9. subota 7:00 sati: *VAHTARIĆ IVAN I FRANCISKA; *POSAVEC FRANCISKA, JOSIP; +čl. ob. POSAVEC I FILIPIĆ

8:00 sati: Cirkovljani: *KALŠAN ĐURO, LADISLAV I PETAR

18:00 sati: *JELAČIĆ IVAN, ANA I JOSIP; GOTAL MIJO I MIRJANA; *LEPEN VESNA

I. KORIZMENA NEDJELJA - 10. 3. 2019.

7:00 sati: Rana župa misa

9:00 sati: Otok: *STJEPAN (II.) I VIKTORIJA BLAŽEKA

9:00 sati: Cirkovljani: *PIGAC MARIJA I VINKO

10:30 sati: poldanjica: *RADIKOVIĆ ANTUN I MARIJA; *KOREN ZLATKO, ANTUN, ŠTEFANIJA; +čl. ob. IGREC

TISAK: Glas koncila, Glasnik SiM; Radosna vijest, Marija, Listić sv. Jakoba

- u srijedu je Pepelnica, početak korizme; zapovijedani post i nemrs. Kroz korizmu se ne preporučuje krštenje i vjenčanje... Svakog petka prije večernje svete mise bit će pobožnost križnog puta.

ŽUPNA KATEHEZA:

Prvopričesnici: Grupa I: četvrtak u 16:00 sati Krizmanici: 8.a i 8.b razred: u srijedu u 15:00 sati.

Grupa II: subota u 9:00 sati.

8.c i 8.d razred: u srijedu u 16:00 sati.

Listić sv. Jakoba

Tražim tvoju pomoć,
Isuse!

Položi još jednom svoju
svetu ruku na moje oči
da progledam potpuno.
Želim sve ljudi vidjeti
jasno i čisto. Ozdravi
moj pogled! Da jasnije
vidim ljudi s kojima
živim pod istim krovom.

One najbliže koji se
toliko trude oko mene,
koji mole sa mnom, koji
mi čine one sitne stvari
koje moje bolesno oko
nije moglo vidjeti.

V. B.

U ono vrijeme:

Kaza Isus učenicima prispođobu:

»Može li slijepac slijepca voditi?

Neće li obojica u jamu upasti? Nije
učenik nad učiteljem. Pa i tko je
posve doučen, bit će samo kao njegov
učitelj.

Što gledaš trun u oku brata svojega,
a brvna u oku svome ne opažaš?

Kako možeš kazati bratu svomu:

‘Brate, de da izvadim trun koji ti je u
oku’, a sam u svom oku brvna ne
vidiš? Licemjere! Izvadi najprije
brvno iz oka svoga pa ćeš onda dobro
vidjeti izvaditi trun što je u oku
bratovu.

Nema dobra stabla koje bi rađalo
nevažajim plodom niti stabla
nevažala koje bi rađalo dobrim
plodom. Ta svako se stablo po svom
plodu poznaće. S trnjem se ne beru
smokve niti se s gloga grožđe trga.
Dobar čovjek iz dobra blaga srca
svojega iznosi dobro, a zao iz zla
iznosi зло. Ta iz obilja srca usta mu
govore.«

(Lk 6, 39-45)

Priznati svoju sljepoću

U današnjem evanđeoskom odlomku (Lk 6, 39-45) čitamo nekoliko Isusovih preporuka za duhovni život, koje je sveti Luka stavio zajedno u svom Evanđelju. Svaka od ovih preporuka je rečena vrlo jasnim i upečatljivim slikama koje Isus uzima iz svakodnevnoga života tako da mogu biti razumljive svima koji ga slušaju. Jedna od tih usporedbi je i slika slijepje osobe koja nije u stanju voditi drugu osobu, jer obojici onda prijeti opasnost da ne završe u jamu i tako naude samima sebi: *Može li slijepac slijepca voditi? Neće li obojica u jamu upasti?*

Valja nam se upitati zašto je Isus izgovorio te riječi, te što je htio s njima. Jasno je, naime, kako Isus nije imao namjeru govoriti o tjelesnoj sljepoći, nego je samo uočio zakonitosti svakodnevnoga života kojih se svi drže, te ih je primijenio na duhovni život. Očito je primijetio kako se svi ne drže dosljedne logike kad je u pitanju duhovni život, kao što se nje drže kad je riječ o tjelesnom životu i svakodnevnoj razboritosti.

Pitanje je vrijede li te riječi za nas u današnje vrijeme kada čovjek sebe drži samosvjesnim i odraslim, to jest dobrovidnim do te mjere da je uvjeren kako mu ne treba nikakvo pomagalo, pa niti kakav pomoćnik za hod na putu života. S tog naslova odbacuje Boga i njegovu pomoć kao suvišnu, pa čak i previše ograničavajuću. U vrijeme kad se čovjek osjeća dovoljno

prosvjetljenim u odnosu na neka vremena, vrlo lako odbacuje svaki pokušaj pouke i svakoga tko mu se nudi kao učitelj božanskoga života.

Upravo jer je to tako u današnjem društvu, tim je više aktualnija Isusova riječ. On je prepoznao ljudske tendencije koje nisu bile samo sklonosti ljudi onoga vremena, već su na neki način uvijek prisutne u ljudskoj slaboj naravi. To nam i tumači zašto je Isus o tome razmišljaо i zašto je smatrao potrebnim ostaviti trajno vrijednu pouku. Njemu je sasvim jasno kako mi na našemu životnom putu, ako ga shvaćamo kao put do neba i vječnosti, ne možemo hoditi sami, već nam treba pomoć. Samo je veliko pitanje koga izabiremo sebi za pomoć, jer su činjenice svakako da mi ljudi nemamo tako dobar pogled koji može sam po sebi doprijeti do nebesa i prodrijeti kroz nebesa. U tom smislu svi smo doista slijepi i treba nam pomoć. Ali ako nam pomoć ne dođe od Boga, od onoga koji jedini može vidjeti ono što je ljudskome oku skriveno i nepoznato, onda ostajemo zarobljeni u ovozemnu stvarnost i bez mogućnosti da nam netko priskoči u pomoć.

Upravo pred svime rečenim čovjek ipak u dnu bića osjeća i priznaje slabost, pogotovo što je u taj proces ušao odbacujući Boga. On vrlo dobro zna kako mu treba pomoć, što se osjeća upravo onda kad se želi prikazati velikim i snažnim. Dovoljno je pogledati samo koliko nesigurnosti pokazuje u suvremenom svijetu, gdje nije kadar

ništa ostvariti bez hrpe menadžera i savjetnika koji mu se nude kao pomoćnici i dobročinitelji, a čije usluge vrlo skupo plaća. Nekada čak i samim životom. Na poseban način na duhovnim obzorjima života mnoštvo je duhovnih gurua i vračeva koji čekaju svoju prigodu ući u tuđe živote i zagospodariti njima nudeći svoje usluge i kojekakve tehnike za našu dobrobit. A čovjek, nesiguran kakav je, daje se uvjeriti kako to dotični čine za njegovo dobro, te postaje korisnikom njihovih usluga. I ne samo to, već jer je pošao u te procese bez Boga, čovjek stvara neku vrstu ovisnosti i prema onima koji mu se predstavljaju kao vođe u sasvim zemaljskim stvarima, te mu oni tako postaju učitelji tehnika i uzori života, skrbi za zdravlje, prehrane, zabave i kojećega drugoga. Od svega toga današnji je čovjek stvorio nedodirljivu religiju, premda ta religija sa svim svojim tehnikama uopće ne stavlja naglasak na vječni život i spasenje.

Zato se može reći da je Isusova analiza savršeno ispravna, te da je naš naraštaj i ovo društvo puno slijepaca i slijepih vođa čiji su putovi samo kratke staze ovoga svijeta, a čije se vodstvo svodi na vremenite ciljeve i zemaljske probitke. Isus nas želi oslobođiti nesigurnosti na putu duhovnoga hoda prema nebu, jer je taj put prevažan da bismo riskirali dopuštajući duhovnim slijepcima da nas vode, a sam se Bog ponudio biti nam vođa. Poradi toga nemamo pravo biti slijepci na put, jer ćemo završiti pored puta, već, umjesto ljudskoga, prihvati Božje vodstvo.

Tim više što ni u zemaljskim stvarima ne uspijevamo ništa napraviti bez vođa i bez učitelja, dok, kad je riječ o nebeskim, onda svi samouvjereni idemo svojim putem, odbacujući onaj Božji, te ne želeteći priznati kako postajemo žrtve slijepaca koji iskoristavaju našu kratkovidnost i sljepoću.

Ovo je stoga prigoda priznati svoju sljepoću, jer doista u pitanjima vječnoga života nijedan se čovjek ne može pohvaliti kako dobro i jasno vidi. Nakon toga, pružimo ruku Isusu i dopustimo mu da nas on povede, jer je on kao pravi čovjek s nama u svemu jednak, osim u grijehu, to jest sljepoći. Jer ima našu ljudsku narav, nema drugoga cilja nego voditi je putem spasenja, a jer ima božansku, onda zna kamo nam je ići i ima snage dovesti nas do odredišta. Ako smo već slijepci na putu, onda to budimo s Gospodinom i dopustimo mu da nas vodi kao Bog ljubavi kojemu je stalo do našega spasenja.

I. B.

Koliko živimo kao Isusovi učenici, ovisi o našem unutarnjem stavu.

Mi ne možemo pomoći drugima ako nismo najprije Isusovi učenici. Naše riječi i unutarnji stav su pokazatelj stanja naše duše i naše vjere. Tako, naša vjera počiva na našim riječima i nutarnjem stavu.

Možeš dakle pomoći drugima tek kad promjeniš vlastiti pogled, a to je zapravo vlastiti nutarnji stav.